

Сега, нѣкои ще кажатъ: това сж халюцинации. Азъ ви казвамъ: ами вие сега не сте ли подъ една халюцинация? Мислите ли, че азъ съмъ нѣщо реално? Най-послѣ и вие нѣщо реално ли сте? Ако разсждавате така, и вие сте една халюцинация. Но между реалността и халюцинацията има една съществена разлика. Ако туришъ единъ човѣкъ подъ нѣкаква халюцинация и започнешъ да го прѣтегляшъ, ще видишъ, че той постепенно олеква, става все по-лекъ и по-лекъ. Но ако този човѣкъ е въ реалността и почнешъ да го прѣтегляшъ, ще видишъ, че постепенно той става все по-тежкъ. Турете двама души, единиятъ отъ тѣхъ въ реалността, а другиятъ въ халюцинацията, ще видите, че този отъ тѣхъ, който започва да олеква, да съхне, той е въ халюцинацията, а този, който расте, зрѣе и плодъ дава, той е въ реалността на живота.

Има единъ законъ въ живота: никой човѣкъ не може да се съмнѣва въ себе си. Ако човѣкъ се усъмни въ себе си, той или ще полудѣе, или ще се самоубие. Защо нѣкои хора полудѣватъ? Защото се усъмнѣватъ въ себе си, въ своето развитие — отказватъ се отъ себе си. Никой нѣма право да се усъмни въ себе си! Това е една свещена идея, която не трѣбва да се опорочи, защото дълбоко, вжтрѣ въ тази канара живѣе онова велико същество, което дава потикъ и на поети, и на музиканти, и на проповѣдници, и на народи, и на ангели, и на цѣлото небе. Всичко се движи подъ дѣйствието на тази вжтрѣшна сила. Това е великата наука въ свѣта!

Та казвамъ: „Той ще ви научи!“ Какъ ще